

Лична заштитна опрема - Законска обврска или потреба?

Закон или законска обврска за користење и употреба на лична заштитна опрема постои во Република Македонија и обврска на сите нас е да го почитуваме Законот и спроведуваме законските обврски. Што се однесува до релевантноста, применливоста и објективноста на овој закон во реалната имплементација, е тема која е секогаш подложна на одредени професионални дебати. Но кога се работи за заштита и безбедноста на човечките животи, а со тоа и поттикнување на општествената одговорност сите ние кои интензивно придонесуваме на различни начини да се подигне свеста и нивото за користење и употреба на лична заштитна опрема мора исто така да партиципираме во измените дополнувањата на Законските норми.

За да пробам на некој начин да направам паралела помеѓу потребата за користење на лична заштитна опрема и Законската обврска за користење на лична заштитна опрема ќе Ви прераскажам реална случка од мое лично искуство.

Компанијата во која професионално сум ангажиран тргува и произведува лична заштитна опрема и противпожарна опрема.

Работен ден како и секој друг, на влезната врата влегуваат неколку млади момчиња кои се претставуваат во име на фирмата од која доаѓаат, дека работат во магацин и дека им е одобрено од раководниот тим да направат избор на чевли кои треба да им се набават. Еден од нив при само влегување почнува нервозно да реагира со гласни коментари од типот: „Нема шанса јас да ставам на нога чевли со капица и табаница“, „Што се нема да им текне, нека ми дадат пари јас ќе си купам чевли, не вакви, како да сме ние работници во рудник“, „Тешки се, груби, несакам да ги носам“ и ред други работи. И покрај сите негови негодувања спрема моите колеги, кои истовремено покажаа и му укажуваа на сите предности од употребата на соодветни чевли спрема описот на нивното работно место, без особено задоволство беше направен избор на чевли. На излегување од фирмата повторно ни беше јасно дадено до знаење од негова страна дека што и да одберат неговите колеги, колку и да се добри моделите, без оглед и колку да чинат...цитирам: „Јас никогаш нема да ги ставам овие чевли на нога....“ Неговите колеги се извинија во негово име и сите заедно заминаа.

Морам да признам, дека ниту мене, ниту на моите колеги им беше сеедно, без оглед колку и да се трудеме и ние и неговите колеги, дека сите ние не сме одговорни за одлуката на раководниот тим, колку и да се трудеме да му објасниме дека чевлите кои ги избраа неговите колеги, се изработени по најновите технологии за изработка на чевли за заштита при работа и дека се бренд кој произведува и спортска опрема, сепак на крај не ја постигнавме целта. Купувачот или тоа момче зема чевли затоа што тоа било законска обврска за користење на такви чевли, а сепак замина незадоволен од обврската да ги користи под некаков вид на присила.

По само една недела на влезната врата се појавува познат лик. Истото момче, а во двете раце држи по една кеса. Во едната кеса кутија со чевли, а во другата кутија со чоколадни бонбони. Го прашувам која е причината за неговата посета, а тој ми се обраќа со следните зборови: „Дојден сум да ве почастам, а и истовремено да Ве замолам за извинување и замена на

едниот чевел. Во продолжение ја цитирам неговата изјава која оди вака. „Четири години работам како магационер во истата фирма и никогаш до тој ден не сум користел заштитна опрема. Не знам што ме натера тој ден да ги облечам чевлите. Секој ден од тие четири години ги извршувам истите работи. Во тој критичен момент од висина од околу 2 метри, ми паѓа на прстите од ногата палета со конзерви од по 5кг кечап, ногата ми е во ред, капицата е деформирана и чевлата не можам да ја користам, па би Ве замолил да ми ја замените. Бевте во прво кога се трудевте да ми ја објасните потребата за користење на чевлите, но сега ми е јасно дека од овие чевли, јас сеуште имам прсти на ногата“. Искрено во тој момент ниту јас ниту моите колеги не знаевме како да реагираме, тоа беше шок за сите нас, меѓутоа покрај се и покрај неговото претходно недолично однесување и покрај тоа што немавме обврска да му направиме замена на едниот чевел, од причина што таа си ја завршила својата функција и намена за која е изработена, со особено задоволство му беа дадени уште еден пар од истите чевли како подарок.

Целта беше постигната, корисникот беше задоволен, нашата мисија беше исполнета.

На крај секој од нас треба да донесе заклучок што е пресудно... Законската обврска или потребата за користење на лична заштитна опрема.

Димитар Петрески М.Ес.

